

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

N. 297. — ŠTEV. 297.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 20, 1910. — TOREK, 20. GRUDNA, 1910.

VOLUME XVIII — LETNIK XVIII

Na sveti večer.

Za Glas Naroda spisal B. P. Lakner.

Silen veter mi je zaganjal snežinke v obraz, ko sem stopil iz prijetno gorko gostilniške sobe na ulico. Pri Kebnu, na drugi cesti in 89. ulici v New Yorku sem izpel nekaj kozarčkov importovanega včinka, ki mi je vzbudil spomine na staro domovino, vino-rodno Dolenjsko. Skoraj sem postal otožen ... Naslonil sem se na železen stebri, ki podpira progo naduljene železnice, in kljub temu, da mi je stih ledeni mrz skozi sušnjo in oblike do kosti, sem se vdajal svojim mislim.

Sam, poglej, čisto sam si — sem premišljeval. — Nimus ljubice, da bi sel povasovat, da bi ti skuhalo gorko čaj, te pogladila z mehko ročico po licu in pritiskala svoje topile, rožne ustnice na twoje. Kako bi bilo lepo, če bi imel ljubico! Vsebeti bi se tu morala na kolena, in ti bi jo pritisnil nase v življa ljubezen. In sreč bi se ti smejalo in vesel bil. Tako pa si sam, čisto sam in ni čudno, če te obiskajo na ta večer, ki je prevečer sverega dneva, misli, da bi si kupil vrv in se obesil. Sam ... tako sem premišljeval

— How do you do, darling! — je zapel za menoj nezen glasek. Zdržnili sem se in so obrnil. Ugledal sem malo, lepo stvarco, kateri je mrzel veter obraz skoraj pomordril.

— Ley ga, — sem si misil. Sedaj pa krašč, kar iščeš, sem se razveseli.

— Very well, — sem jo zavrnil, ter se ji nasmejal. In tudi ona se mi je segavo nasmeinhila.

Razumela sva se

Predel sem jo za podpazduho in peljal na dom. Tam sem prizgal petrolojsko peč, ona se je pa začela baviti s samovarom. Kmalu se je razširila prijetna topota po sobi, čaj je sumel v samovar, ona se mi je sladko namihala

Sreč se mi je razvanelo. Prijet sem jo za podbradek, mehnik in voljan, in vprašal: "Kako ti je ime, sweetheart, da te vam klicati?"

"Mary!"

"Torej Mary, vvedi se sem le."

Hotel sem jo posaditi na kolena.

"Ne boli tako silovit. Čakaj!" In segavo se mi je ubranila

Pita sva čaj iz ene skudelice, ker dve ali več jih nisem imel.

Kratek premor. Meni je bilo nekako sitno, ker njen obraz je imel izraz take otroške nedolžnosti, da sem se čudil. Nič ni na njenem obrazu kazalo, kako žalosten poklic izvršuje. Tu v Ameriki mu pravimo "belo suženjstvo".

Vprašajoče sem jo pogledal. Pokimala je in zdelo se mi je, da vidim v njej lepina, medrih očeh izraz bojnega in otocnosti.

Nežno sem jo prijet, dvignil in nesel na posteljo. Začel sem ji sezuvati čevljike, odpel sem ji blazo, jo slekel ter deklino nežno položil in jo pognal z obojic.

Mrzlično so se mi tresle roke, ko sem jo objel. Zagomazelo mi je po hrbitu

Tedaj je ona zajokala.

"Hudiča!" sem se začudil, in bilo mi je, kakor da bi kdo nad menoj povzupil škarf mazle vode.

Nisem vedel, kaj bi počel.

Ona je tihu prelise jokala

Dolenjci, — jaz sem namreč pristavljen Dolenju, doma iz Novega Mesta, — smo po naravi jasno mehkega sreca. Tudi nekaj lahkomisleni. Najlepše opisuje vložko dolensko urav po konji pisatelj Janez Trdina.

Tudi jaz sem mehkega sreca, kar tajati sem se začel.

Brez strasti sem pritisnil deklino nase, jo poljibil na belo čelo in jo vprašal po vztoku solz.

Začela mi je pripovedovati ginaljivo storijo o neizkušenem deklinskem sreču in zapestljivosti fantov v svetu. In tako naprek.

Skoraj bi se razjokal. Čista ljubezen se je naselila v moje dolensko srce. Pogledal sem Mary po žametastih ličicah, podložil roko pod njeno kodelasto glavico, in druge objek njenem viktu, a lepo okroglo telo, jo brez strasti privel k sebi in tolazil. Trepetala je nekaj vasa, se mi sladko namihala in z nedolžnostim očmi vprašala, več ishko takoj poleg mene zampi.

Rekel sem že, da bi se skoraj razjokal. V pričo te otroške naivnosti so na pa zares stope solze v oči. Postal sem otrok in mošek, kakor vosek. Sa-

mo pokimal sem in jo čisto poljibil na čelo.

Delekla je ovila svoje mehke, toplice okoli mojega koščenega in rebrastega života, pritisnila svoje duhte telesne, kakor mlada mačica k meni, in zaspala. Še prej me je pogledala tako neizrečeno zaupljivo, da bi se mi zdel velik greb, če bi se je dočakal.

Ko je že tako počivala ob mojo strani, oči zaprte, rožne ustnice nekoliko odprtne, da so se bliščali njeni tiserni zobje med njimi, sem pritisnil rrahel in vdan poljub na njenu bela ramena. Zatrepala je, in že se ne moremo, da je pritisnila nase

Jaz pa, kozel podgorsk, sem samo pritisnil svoja lica na njeno kodrsno

Božična pesem.

—

Kdo nelki je bil prinesel melodijo v hišo. Nihče ni vedel. Mogoče jo je prinesla kaka mlada delekla, ki je prisila po opravkih v hišo, veseli in živa in polna sladkih nad; mogoče je, da jo je prinesla kaka stara beračica, ki jo je nmrmlala pred se, spominjajoča se mladih, veselih in mornarjev.

Naj jo je prinesel, kdorkoli je hotel. Pesem je bila v hiši in je bila na svojih srebrnih perotih priletela v veliko delavnico visoko gori pod streho. Sto in sto rok je bilo tu pred delu in je hitelo, da bi bilo že vse pred praznikom zamotano in odprav-

ljeno. Od časa do časa so trudne oči se obrnile na veliko kopico blaga, ki je ležalo na mizah in je še moralno delati do včere odposlano. Zopet se bode moralno delati nad uro in vse je že bilo tako trudno in dela sito.

Mehanijo so opravljale roke odzakanego delo.

Zdaj je bila priletela pesem v delavnico. Nihče je ni opazil. V enem kotu delavnice je zavezala mala delekla zavoji — in naenkrat nmrmlala pred se melodije stare božične pesmi, prav tiho je pela, ker je bila zelo tradna. Njena sosedka, bleda, visoka in tanka delavka je zategnila obraz in rekla: No. To je vzdramilo mlačko deleklo iz sanj in zdaj je vedenno manjša je postajala kopica blaga na mizah.

Božična pesem je bila tu opravila svoje delo in po stopnicah je šla nazadžol in je srečala mladega pisarja, ki je ravno hotel stopiti v pisarno.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

Slava Bogu na višavi, mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!

Brez pomicnika jo je mladi pisar zvigačil in stopil z rokami v žepih v pisarno. Knjigovodja in drugi pisarji drznoščjo mladega pisarja, končno pa so se zasmajali, ker so se spomnili, da je dan pred božičem. In na kaj taktega so bili pozabili.

Naenkrat je zazvonilo trikrat v šefovi pisarni v stranski sobi. To je vejlalo mlademu pisarju. Naglo je skočil v sobo k svojemu šefu in strmeje je gledal zdaj resnega šefa, zdaj ste-nografistko, ki se je komaj vzdrževala smeha.

— No? Vpraša ga šef, položivši pero na stran, — ti si še 14 dni tu, pa se že obnaša tako nespodobno, kaj še bode v prihodnosti. Menda bi bilo bolje, da se že zdaj ločiva.

— O moj Bog, je vskliknil mladi pisar, prosim vas gospod šef tega nikar ne storite, kaj bode moja vloga mati reča, ako me iz službe zapodite. In nihče ne potem ne bode sprejeli v službo in jaz moram vendar nekaj zaslužiti za svojo mater.

— No! — je dejal šef blagohotno, — jaz nisem tako hudo misil. Ali mladi pisar ni slišal šefovih besed in je jecjal:

— Jaz še vedel nisem, da sem zvigačil, res ne in žvigačil sem samo božično pesem, katero sem popred vedno z materjo pel, ko sva pripravljala božično drevo.

— Ali zdaj tega ne storita več?

— Ne, je rekel mladi uslužbenec in povesil oči.

— Zakaj ne?

— Ker — ker smo — — — pre-vlogi —

Hladni in resni mož si je odkašjal, kakor da bi ga nekaj davilo v grlu. Nato je segel v žep, potegnil iz denarnice bankove in ga dal fantu z besedami:

— Tu imaš, vzem, da bodes mogel zopet peti s svojo materjo božične pesmi pod božičnim drevescem.

Delo je bilo končano. Šef je šel preko dvorišča v svojo vilu, ki je ležala ob cesti. Božične pesmi mu je sledila noter v njegovem sobo, kjer je misil in delal. In med tem ko so ženekatili kozarci, je pusti tovarnarni mrmral pred se božično pesem.

Naenkrat je vtihnil v stranski sobi ropot krožnikov in mehek deklikški glas je rekla:

— Čuješ — Milan? Papa — — — pa-pa poje božično pesem.

Vrata so se odprla in hčerka in sin sta stala pred očetom in ga začudenoma gledala.

No, — je rekel oče, — kaj pa mi preostaja, ker mi v moji hiši nobede ne zapoje božične pesmi, si jo moram sam zapeti.

Mlada tovarnarjeva hčerka je posvetila glavo in rekla tilo:

— Papa, ti vendar veš, da ne moreš peti. Moj glas — — —

— Ah kaj, to so sami izgovori. Po-prej si živogleda kakor Škrjanček. Jaz žem, odkar sem zapoldi iz hiše tvoga pristava, od tedaj ne moreš več peti.

Papa, prosim te, pusti to. Ne povari mi božičnega večera. In solza so zatočile po mladem obrazu.

Starega gospoda je zopet nekaj davilo v grlu in komaj je mogel spregovoriti:

— No, povem ti, da hočem imeti lep božični večer in slišati lepo božično pesem. In ti mi jo moram zapeti in ako jo sama ne moreš, potem pojdi po svojega pristava, da ti pomaga.

Nova uvedba v zagrebčem gledališču.

V zagrebčem gledališču so nabavili napravo, ki proizvaja takozvan mravljenje ogenj, pri katerem ni nobene nevarnosti vžiga, a vendar izvrsta zadošča za iluzijo ognja in dima.

Velikanski železniški projekt.

Te dni smo poročali o železnični, ki jo namerava zgraditi Rusija skozi Perzijo. To bo ena najvažnejših železnic na svetu. Banke, ki so se združile v tamen, razpolagajo s kapitalom, ki znača 350 milijonov rubljev. Železnični bi šli od rusko-kavkanske meje skozi Perzijo do angleško-indijske meje. Pot iz Londona do Bombaya v Indiji, ki znača sedaj več tednov, bi se moglo napraviti po tem v enem tednu!

Velika Praga.

Občinski svet mesta Žižkov je sodeloval sklenil, da se Žižkov zdrži v Prago.

Vabilo na naročbo.

Koncem tega leta nastopi "GLAS NARODA", edini slovenski dnevnik v Zjed. državah, svoj 19. letnik. "GLAS NARODA" se je v tem letu razširil od Atlantika do Pacifika, od gorskega juga do ledene Aliske, na Cubo, Filipine in oddaljeno Avstralijo. Kjer koli se nahajajo Slovenci, tam se prehrani "GLAS NARODA". Ni nam potreba naštrevati točk, zakaj in kako, ampak zadostuje le: PRILJUBLJEN JE POSTAL IN JE VSAKDJAN POTEVE ZAVEDNIH SLOVENCEV!

"GLAS NARODA" bude tuži v bodoče ostal na tem stališču, ker dosedaj, to je: donašal bode dnevnne novosti iz vseh delov sveta, prizelobil dobre članke, rojake seznanjal z delavskimi razmerami in dopisih, katere nam bodo pošljali zavedajoči se Slovenci; donašal vesti iz stare domovine in razne podlage in spise.

Cena estane dnevniku "GLAS NARODA" kakor dosedaj in to \$3 za vse leto za Zjed. države in Canada, \$1.50 za pol leta in 75c za četr leta; za mesto New York pa \$4 za vse leto, \$2 za pol leta in \$1 za četr leta (ker moramo na vsak list prilepite znamko za 1c); za Evropo pa \$1.50 za vse leto, \$1.50 za pol leta in \$1.75 za četr leta.

KDGR ROJAKOV NAM PRIDOBIV PET NOVIH CELOLETNIH NAROČNIKOV, MU PODARIMO 6 ZVEZKOV "V PADISAHOVEJ SENCI" POSTNINE PROSTO.

Vse gađe naročnike vijudno prosimo, da bi nam blagovolili naročnino kmalu dospelati. Vse dolžnike pa opozorujemo, ako kmalu svoje dolžnosti ne storiti, da jih budem nadaljnje pošiljanje lista ustaviti.

VSAK NAROČNIK "GLAS NARODA" DOBI LEP STENSKI KLEJDER BREZPLAČNO.

UPRAVNIŠTVO "GLAS NARODA".

Velikanska eksplozija 10 oseb usmrtenih.

Na Grand Central kolodvoru na 50. cesti in Lexington Ave. se je prijetila grozna katastrofa, ki je zatevala mnogo žrtev.

NAD 90 OSEB RANJENIH.

Eksplozija je bila tako močna, da je vrgla kar poučne železnice s tira na hodnik.

V sled vnetja acetylen-pilna v rezervoarjih pri napravi novega kolodvora na New York Central železnicu na 50. cesti in Lexington Ave. se je prijetila grozna eksplozija. — Deset oseb je bilo usmrtenih in nad 50 več ali manj težko poškodovanih. Eksplozija je naredila pri sosednjih poslopjih ogromno škodo. Bila je tako močna, da je vrgla poučne železnice s tira na hodnik. V kar je bilo mnogo potnikov. Nekateri so bili na mestu usmrteni, drugi pa težko telesno poškodovani. Neki avtomobil je prišel pod kar in Šofer je bil težko poškodovan. Med ranjenimi sta tudi voznik in konduktor električnega voza. Eksplozija je prizvračila tudi požar v napravi, ki je naenkrat stala v plamenih, se predno so prišli gasilci na treci mesec.

Vsekror smo že poročali, da vre med delaveci, ki delajo v skladisih velikih transatlantskih parobrodnih družb. Zdaj se zagotavlja, da bo z novim letom gotovo izbruhnil štrajk teh delavecev. Vodstvo njihove unije se je ohrnilo do družb, da dovolijo delavecem boljše plače. Zahteve delavecev so bile dobljene, dasi so zelo skromne. Delaveci zahtevajo samo pet centov več za enotarno delo ob delavnikih in 10 centov ob nedeljah. Dogajajo se dobiti po 30 centov od ure.

Položaj v čevljarskih obrti.

Predsednik Patrick Gleason od Shoe Manufacturers Association je izjavil, da čevljarska obrt zelo trpi v sled vnednih štrajkov in da je že več kazkor poškodov vseh tovaru zavtrjevali. On je oboljel neko organizacijo čevljarskih delavecev, da s svojimi pretravnimi zahtevami izpodkopava ta čevljarski obrti.

Pomanjkljive varnostne naprave v tovarnah.

Mrs. Helen Marot od Women's Trade Union League je predavala o nevarnostih v newyorskih tovarnah. Hejka je, da so varnostne naprave proti požarom rawno tako pomanjkljive, kakor v Newarku, kjer se je nedavno prijetila grozna požarna katastrofa. Delavski organizacije bodo predložile oblastim inanci takih tovarn, ki ne skrbijo za zadostno varnost svojih delavecev.

Visoka šola pogorela.

V sled neke eksplozije v kleti je nastalo v Woodbury, N. J., visoki šoli ogenj, kateri je poslojje popolnoma uničil. Dokler šolska oblast ne dobi drugih primernih prostorov, bo 8000 učencev brez podluga.

Ogenj se je zelo hitro razširil in gasile niso mogli ogenj spraviti pod kontrolo. Ko so prišli gasile iz Gloucesterja in Camdenu na pomoč, je bilo poslojje že pogorelo. Šolsko poslojje je bilo \$100,000 in je bilo še popolnoma novo.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americanca proge LAURA odpluje dne 4. januarja OCEANIA odpluje dne 11. januarja ALICE odpluje dne 18. januarja

iz New Yorka v Trst in Reko. S tem parnikom dosegajo Slovenci in Hrvati najhitrejšo v svoji rojstni kraj.

Voznja stane iz New Yorka do:

Trsta ali Reke \$35.00,

do Ljubljane 25.60,

do Zagreba 36.20.

Voznje listke je dobiti pri Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York.

Frank Sakser

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOSH, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIL L. BROZICH, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVZE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsed. nadz., odbora, 1700 E 25 St. Lorain, O.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115-7th St. Calumet, Mich.
POROTNI ODBOR:
IVAN KERŽIŠNIK, predsed. porot. odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, P. O. Box 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, P. O. Box 3, Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chieago St. Joliet Ill

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Razvoj bratskih Jednot.

UVOD.

Slednji čas so se začele bratske Jednote vseh narodnosti široko Amerike zelo zamirati na novejši sistem poslovanja in nekateri tudi za svoj obstanek. Starješje Jednote, katere se že lahko učijo iz svojih čustnih skupin, so začele proučljevati, kako uvesti zadostne asesmente, da bi bila bodočnost Jednote zagotovljena. Bolj se pa premislujev in računi o tem, tembolj jasno prihaja, da bode se veliko število Jednot moral uvesti bolj premisljene asesmente, kakor e zahtevajo do sedaj. Težko je dokazati ljudem, kateri nočejo misliti na bodočnost, da so bili dosedanji asesmenti pri znarsikateri Jednote, ali so se premisljali. Tako potem pride, da se, kakor hitro se začne pri kateri Jednote govoriti o potrebi zvišanja asesmenta, oglašajo taki za vstanovitev nove Jednote, katera bi zavarovala svoje člane za cenejše asesmente. To se steče lahko godi za nekaj let, dokler tudi taki ne spregledajo, kaj da delajo, in dokler jih ne nauči bridač izkušnja, kakor je to že naučila mariskaterka, žal, velikokrat prepozna, kože več ni bilo pomoci.

Namen tega članka je pojasnititi našim rojakom razvitev bratskih Jednot v Ameriki, njih prvo poslovanje in sistem, ter dokazati, da moramo v bratskih Jednotah ravno tako misliti in delovati za čas premeren napredok, kakor v vsem drugem. Posebno tukaj v Ameriki, kjer vse tako hitro napreduje in se vse tako hotro spreminja, je vredno premisljevanja pri Jednote, katere zavaruje svoje člane zraven smrtnine tudi za razne bolezni in poškodbe, kakor to delajo slovenske. Lahko bi napisal veliko knjigo o bratskih Jednotah, koliko so že dobrega storile, in — koliko članov so že nekateri takoreč opopale podporo vseh slabega in nemirnega vodstva — premisljnih asesmentov, toda nimam za to delo ne časa niti prostora, upam pa, da bodo zadostvale slednje vrste in mariskateremu bolj jasno predstavite potrebo združenega in premisljenega delovanja, da ohranimo ali se ponovimo dobrote, katere delijo naše slovenske Jednote svojim članom.

PRVE BRATSKE JEDNOTE.

Že od stvarjanja sveta je postava narave, da mora vse na svetu imeti začetek. Človek sam, najbolj imenitno bitje vsemogučnega stvarnika nam jasno predstavlja to resnico. Ko pride na svet, bi kmalu poginil, ako ne bi bilo skrbnih in ljubečih rok matere; v poznejših letih bi kmalu zabredek v hreznem in se vječ v zanke, katerih je nastavljeno vse polno na levi in desni poti človeškega življenja, ako ne bi zopet prišla na pomoč roka vednika, roka staršev, učiteljev in drugih izkušenj. Ujeli, kateri iz svojih lastnih izkušenj in izkušenj drugih, vede, kako voditi mlado in neizkušeno bitje. Razvidno je torej, da človek postane popolen največ iz priluda v dotiku z drugimi, kateri imajo bolj razvijeno idejo ali več izkušenje na tem svetu; to ga potem povzdigne na višje stopnje omike, družabnosti in možnosti.

Ravno tako je bilo z bratskimi Jednotami v začetku njih poslovanja, ali natančneje rečeno, okoli 30 do 40 let nazaj, kajti prve Jednote so se pojavile v Ameriki okoli leta 1808. Nujna potreba in razne nesreče v rudniških, tovarnah in premogokopih, je privela priprasti narod do prepri-

zgoraj omenjenih svot še vsako leto odseti upravnim stroški, kateri nam deficit potem znatno zvišajo, in vendar Jednote objubujejo svojim članom tisoč dolarjev (\$1000.) zavarovalnine. Kako dolge se bode moglo to plačevati? In kdo nadomestuje deficit, kateri nastane pri starejših članih? Jasno je, da mladi člani. Tam, kjer niso, se ne more vzeti, nekako pa mora vendar plačati. Neovrgljivo je torej, da starejši člani zalagajo za stare; to se steče lahko godi nekaj časa, dokler je dober naravnaj mladičev, toda da se na to ni zanesi pojasniti pozicije.

Pogoda, katero naredi člani Jednote pri pristopu k Jednote, je ena najvažnejših pogodb celega življenja. Zaradi, od previdnosti te pogodbe je odvisno neštevilo vodov in srot. V nadavnem človeškem življenju človek navadno dobri pazi, da se pogodbe, katera sklepajo s katerim, točno izpeljejo, toda na pogodbo, katera je največje vrednosti za njegove ljubljive, na pogodbo, katera se mora uveljaviti, ko bode on že ležal v hladnem grobu, pa tako — malo. Vprašam te, dragi čitalatelj, kadar pomisliš na vrednost take pogodbe, kadar se ozreš malo v bodočnosti, ali bodes gledal za največje zavarovalninu?, na zavarovalnino, za katero ne veš, ako bode kaj vredna, ko bode ti ležali že v hladnem grobu, ali kadar prideš v tako starost, da ti več ne bo mogoče kanci drugam pristopiti? Uverjen sem, da niso odgovoriš, da ne.

Pisec teh vrstje se je že predvabilo, da se trudi za uvrstitev asesmentov, kateri so naperjeni proti starim članom. Prijatelj moj, miktar ne; avno nasprotno je resnica. Pisec bi rad uvedel zadostne asesmente, tako, da starejši člani, kateri več ni mogeče pristopiti k drugim Jednotam, dobitjo trdnejšo zavarovalnino in tako ne nakopajo slabih posledic onim, kateri so zavarovali pri Jednote. Iz prej navedenih številki vam je lahko jasno, da so bili dosedanji asesmenti nezadostni, razvidno vanj je tudi lahko, da je Jednotina odgovornost za starejše člane veliko večja, kakor pa za te mlade; zato je bilo neobhodno potrebljeno uvrstiti asesmente tako, da bode vsak nosil svoje pravčeno breme. Starost članov pri Jednote se vstopa v tega, kateri je kateri pristopil in ne ona, v kateri se član nahaja, kadar se naredi premisembni asesmenti, tako, da pri tej premisembni niso starejši člani nič oškodovani.

NARAŠČAJ NOVIH ČLANOV.

Nekateri člani trdijo, da znižuje pristop mladih članov asesmente in drži doljne odstotke umrilih slučajev. Resnica je to, pripomnim pa, da je edino sredstvo, katero nekoliko pomore držati nižje asesmente. Ako bi bilo tega prirastka, morali bi biti naši asesmenti že zdaj veliko večji; toda kdo je porok, da bode mladi našačaj vedno zadostoval? In čeravno bi, poglejmo, kanci naš pripice na našačaj. Recimo, da steče Jednote prvo leto 1000 članov. Ako vsak izmed teh v drugem letu pridobi samo enega člana, bi jih bilo drugo leto 2000, tretje leto 4000, četrto 8000, peto 16000, šesto že 320000, itd. Kdo počne, da našačaj moči za nekaj časa, enkrat pride konec, in tedaj pride še hujši polom. Zgoljovina nam kaže, da se je pripeljalo že veliko število takih polomov. Novi našačaj mladih članov nikakor ne zadostuje, in oni, kateri tako racuna, se bode o tem prej ali sicer prepričali, da se je vracala na svoj lastno škodo. Nekateri zoper trdijo, da ne vstopljemo onih, kateri odstopijo in umro. Ne, kajti ali bi jih vstopljali, bi bil naš položaj še slabši, kajti oni, kateri umrjo pred njihovo proračunjenjo starostjo, in če prav bi dočakali svojo proračunjenjo starost, — kar se pa le rečekrat zgodi v delavskih Jednotah, kjer se pojavitajo umrli slučaji velikokrat vsled neizogibnosti nesreč v mlajših letih, — vzamejo s seboj veliko več, kakor so vplačali sami ali pa oni, kateri radovoljno odstopijo. Načinjajo torej, kakor hočemo, ne preostane nam drugač, kakor da moramo misliti na dobro proračunane asesmente, če si hočemo zagotoviti trajno bodočnost. Razvidno je torej, da človek postane popolen največ iz priluda v dotiku z drugimi, kateri imajo bolj razvijeno idejo ali več izkušenje na tem svetu; to ga potem povzdigne na višje stopnje omike, družabnosti in možnosti.

ZADOSTNI ASESMENI.

Dolgo pred vstanovitevjem bratskih Jednot, so sestavljali statistike in opazovali pravno postavo urmlosti, najboljši matematiki in večaki na tem polju. Iz njihovih poročil je videti, da je človek, ki enkrat prekorači otrokeva leta, vsako leto v večji nevarnosti umretri. Ta resnica je privreda bratske Jednote do tega, da so začele urejati svoje asesmente po starosti let svojih članov, in to popolnoma prav, kajti člani, kateri se zavarujejo v svoji mladosti in ostanjo pri Jednote celo vristo let, ali do njih načne smrti, prispevajo veliko več Jednote za svojo zavarovalnino, kakor pa starejši, kateri pristopajo pozneje ali celo oddlašajo svoj pristop do 45 leta. Recimo, da je povprečna starost članov, katero dožive 60 let. Član, kateri pristopi, ko je star 20 let, aka plačuje asesmenta po \$1.— na mesec, bude v teh 40 letih plačal svojo zavarovalnino \$480.—, kateri svoti se lahko pristejejo še obresti, recimo po 3%, kateri bi znašale v 40 letih okoli \$310.— ali ukupno \$790.— Poglejmo pa, koliko bi plačali oni, kateri se zavaruje v svojem 45 letu in bi plačeval ravno tolikšen asesment, kakor oni, kateri je zavarovan od svojega 20. leta. Naj boste tenu preračunjeno življenje na 15 let. V teh letih plača \$180.— za svojo zavarovalnino in tako kot teži svoti pristejejo še njegove obresti, kakor pravno po 3%, bi te narasele v 15 letih na okoli \$45.— ali ukupno \$225.—. Videti je torej, da nastane deficit pri obresti, toda pri starejšem je veliko večji, kakor pri mlajšemu. Zapoznit se pa tudi moramo, da se morajo od-

ganizaciji in nečejo spregledati po kakem morju plovejo. Eno je gotovo, namreč, da bodo enkrat rabili rezervni sklad, to je, kakor hitro pridejo sedanjci člani v večji starosti in bodo smrtni slučajo bolj pogosti; drugo, če ne ravno tako gotovo, vendar mogoče: katastrofe in velike nesreče, kateri se tako pogostokrat pripečajo med rojaki delave, in pri katerih jih veliko nepriskrabo izgubi svoje življenje. Rezerva v takem slučaju je največje, vrednosti. Nekateri oporekajo velikemu rezervnemu skladu, toda zapomnji, da je z rezervnim zakladom, pa če je se tako velik, mnogo ložje gospodariti, kakor pa z deficitom, in definiti glede v obraz še sedaj mnogim Jednotam, katere poslujejo brez rezervnega skladu.

Zraven rezervnega skladu imajo vse bolj napredne Jednote tudi takimovane varnostni pogoj v svojih certifikatih, kateri jim dovoli mesečni asesment zvišati ali znižati, kakor nameščajo slučajne potrebe, (slednje se le redko kdaj dogodi), in vsak član storiti dobro, ako se natančno pouči o vseh pogojih, kateri so zaznamovani v njegovem certifikatu, da potem ve, kaj je treba pričakovati od Jednote, v katero stvari svoje zaupanje za zavarovalnino, da se izplača ujegovim deličem. Veliko je bilo že Jednot, katere bi se bile rade obdržale na tem varnostnem pogaju, aki bi jim bila dovolila postava inkorporacije, na kateri so bile inkorporirane. Toda, ker tega niso imeli, so morale poginitti.

EDINO PRAVI SISTEM

O iz zdravnej nabranje statistike vemo, da se cena zavarovalnino od leta do leta zvišuje pri vseh bratskih Jednotah. Strokovnjaki na tem polju so celo dokazali odstotke tega zvišanja, tako, da imamo sedaj dobro urejeno tabelo o tem. Novejša je, da mora biti to zvišanje cene nadomesteno ravno od onih, kateri zakrivijo zvišanje; to je od članov srečih, in to se more zgoditi edino le tako:

1. da se asesmenti zvišujejo vsakov skrno tako, kakor se zvišuje odgovornost in cena zavarovalnino.

2. da se zvišujejo asesmenti vsakov skrno do enega gotovega leta, recimo 60 in zraven tega kupiči rezervni sklad.

3. da se tako objavi začetku Jednote ali časa reorganizacije uvedejo zadostni asesmenti, kateri pa morajo biti manjši, kakor zahtevajo vsakdanje potrebe, tako, da se iz ter preplačati kupeci rezervnega in smrtninskega skladu, katere se poznejša leta vporablja, kadar presegajo odstotki umrlih novadni asesmenti.

Trežko je mnogim dopovedati, da je edino varni sistem. Neglede na to, da je malo težko zapasti, ostane prista. Resnica je to, pripomnim pa, da je edino sredstvo, katero nekoliko pomore držati nižje asesmente. Ako bi bilo tega prirastka, morali bi biti naši asesmenti že zdaj veliko večji; toda kdo je porok, da bode mladi našačaj vedno zadostoval? In čeravno bi, poglejmo, kanci naš pripice na našačaj. Recimo, da steče Jednote prvo leto 1000 članov. Ako vsak izmed teh v drugem letu pridobi samo enega člana, bi jih bilo drugo leto 2000, tretje leto 4000, četrto 8000, peto 16000, šesto že 320000, itd. Kdo počne, da našačaj moči za nekaj časa, enkrat pride konec, in tedaj pride še hujši polom. Zgoljovina nam kaže, da se je pripeljalo že veliko število takih polomov. Novi našačaj mladih članov nikakor ne zadostuje, in oni, kateri tako racuna, se bode o tem prej ali sicer prepričali, da se je vracala na svoj lastno škodo. Nekateri zoper trdijo, da ne vstopljemo onih, kateri odstopijo in umro. Ne, kajti ali bi jih vstopljali, bi bil naš položaj še slabši, kajti oni, kateri umrjo pred njihovo proračunjenjo starostjo, in če prav bi dočakali svojo proračunjenjo starost, — kar se pa le rečekrat zgodi v delavskih Jednotah, kjer se pojavitajo umrli slučaji velikokrat vsled neizogibnosti nesreč v mlajših letih, — vzamejo s seboj veliko več, kakor so vplačali sami ali pa oni, kateri radovoljno odstopijo. Načinjajo torej, kakor hočemo, ne preostane nam drugač, kakor da moramo misliti na dobro proračunane asesmente, če si hočemo zagotoviti trajno bodočnost. Razvidno je torej, da človek postane popolen največ iz priluda v dotiku z drugimi, kateri imajo bolj razvijeno idejo ali več izkušenje na tem svetu; to ga potem povzdigne na višje stopnje omike, družabnosti in možnosti.

Mogoče se boli tu pa tam nekaj članov, kateri so že dobro v letih. Takci naravno ne marajo za dolgotrajno zavarovalnino, in ako jim ni prišlo napredki, kolikor nihovih potomev, tedaj bodo gotovo godrujali nad vsakim še tako opravičenim poštejanjem asesmentov. Upozor pa, da takci ni mnogo, kateri bi bili tako ozko misleči, da bi prezrl čas, ko so jim Jednote dajale cenejšo zavarovalnino, kakor je v resnici bila vredna, in se sedaj branili pravčenega bremena, da se tako z njih pomočjo ohrani take organizacije za daljšo bodočnost. Omi pa, kateri so že mladi ali v srednjih letih, upamo, da bodo z veseljem sprejeti vsakega novembra, kateri so razdeljeni v šest razredov in naši obdarjeni.

NOVI SISTEM J. S. K. JEDNOTE.

Cenjenim čitaljem bode že znano, da je Jugoslovanska Katolička Jednota sprejela novi sistem na svojem zadnjem zborovanju v Denver, Colorado, mesece septembra 1910. Sistem, katerega ima sedaj, vstopljivo v skupinem asesment za vsaki mesec svote za smrtnino, bolniško polporo, razne poskodbe, rezervni sklad in upravne stroške Jednote, in sino uverjen, da je zadostni sistem, kar jih ima še katere slovenska Jednota v Ameriki. Ni sicer še popoln, ker to vzame časa in dela, kričiva pa na ni na naši strani, temveč na strani članov vseh Jednot, kateri ne morejo zapasti, da je za njih lastno korist. Toda začetek imamo dober in upajno, da bodole se deluje bolj postajali popolni ter končno dosegli kar želimo.

Po tem sistemu plačujejo člani po starosti let, in sicer vsaki mesec enako, tako da ve vsak član za vsaki mesec naprej, kolikor ima plačati brez posebnih dokladov, katerih ne bo, dokler ne bodo absolutno potrebljano. Napredki pa imamo provizijo, da lahko en ali več asesmentov na leto izpustimo, da bi vslečljivo to bilo mogoče, aki so razdeljeni v šest razredov in plačujejo, kakor sledi:

Iz zgoraj navedene lestvice je razvidno, koliko plačujejo člani in članice v svojih razredih. Ako bočete primerjati naše asesmente za surtino in z drugimi Jednotami, tedaj morate vzeti samo asesment za smrtnino, kateri nobena druga slovenska Jednota ne plačuje še toliko poskrbila podporo zravnemu žrtvam, kakor Jugoslovanska Jednota. Zato morate vedno vpoštovati naše asesmente za priljubljeno sestvo, katero predložimo izrecete svojo sodbo, katera Jednota je eneja ali boljša.

PODPORJE J. S. K. JEDNOTE.

Smrtnina članov \$500.— ali

Božična vožnja.

gospod Urban, vozite stroj štev. 234 mesto Gralnjerja, do Velikega Kezova . . .

Zopet je prišel priznanični dan, največji praznik otrok, ko se tudi nam vzbujajo poniti na mladiška leta; z otroci prelivno zopet smo veseli, ki nas je prešinjal puci desetletij, v prijetjem upnju na krovete, o katrini smo skrivali, si jih zekli . . .

Jes se si vedno želi željimo. Za vse drugo, kar so imeli moji bratje, sestre in tevarisi, se nisem brigal. In to od dan, ko sem kot štiriletven deček videl črn, mogočni stroj, ki je privikar stekel po novozgrajeni železnični progi moje domovine. Zajedno sestri se vanj, in pri vseh majih igrah je zavzelen železnični stroj prvo mestno. Tako je tudi ostalo, ko sem odnesel; nepopisno je bilo moje veselje, ko se mi je izpolnila najskupnejša želja, da sem dobil mesto pri železnicah.

In potem je prišel čas, ko sem v skrbih pričakoval božičnih praznikov. Za železničanje pripravljao namreč le mnogo več dela in skrb.

V vojašnicah, delavnicih, tovarnah, posloških se vrta pogotov je o domačem priznovanju.

Vsi hiti domov, se drenja okoli blagajne. Za vsakega mora biti prostor, niktog ni mogeče zavrniti. In potem drenja na kolektor.

"Gospod Doljan, danes se peljejo z osmennistom v Gorskou in z nedenim vlakom nazaj. Jutri imate normalno vožnjo za vlakom štev. enajst!" je rekel železnički pristav Urbanc.

24. januarj nadspredovnik Doljanu, ki se je pravkar vrnil z vožnjo.

"Za boga, gospod pristav, s svojo ženo sta že izračunala, da bodo venčati enkrat na sveti večer doma."

"Vam ne morem pomagati, gospod Doljan, nimeni drugega človeka na razpolago; vi morate peljati!"

V kurilnici so železnički spredovniki in kurjači, ki so se vrnilz z vožnjo, ali pa kurje stroje za priljubljenje vožnje. Pogovarjajo se in uglijajo, kateri je zadene izvredne službe na praznične dneve; sedaj vstopi vedja:

"Gospod Zadnikar, vi peljete z Štrnjastim, to boljševski, ter se vrnete s sedemnajstim nazaj. Gospod Tonan, vi imate že povelo, in vi . . ."

Skojši snov je bil njegov glas, s katerim je to izgovoril. Seveda, taka želja se more poroditi le v glavici mlade, zanjibljiv ženice! Danes, 24. decembra ostaviti postajo! Kaj takaga!

"Sram te boli, da tako govoris; Kaj me brigajo vlaki . . ."

Oko ji je zaroslo.

"To — ni — nikako živiljehje! Še od sveti večer ne ostanec v donacem krozu, kar si lahko dovoli vsak dnev."

"Vidi, draga moja — potem pa ne bi smela poveziti železničarja!"

Vlak štev. 14 je odpeljal z kolodvora ob 10.20, torej z deset minutami zamude. Kljub vsemu priznanju in kljub temu, da so delčki za zamrežimi časi na vse moč bittel s priznanjem vozilišči lepkov.

V Francovem, periferiji glavnega mesta, je vstopilo načelo oseb. Zopet dve čuti zamude.

Sedaj je clo po pojač, čez mosteve, greske zatrepi. Sv. Peter je pokril z veliko, boljo oblego, in drevesa, ter hite so malek bil čas.

"Ce pridemo do Velikega Kezova pred tržnico vlakom, je do rota?" je v kurje strejvodji.

"S tem ne bo niz priznaničnega prijatelj. Sina herra na nebuh se mi ne dovoli. Srečni vilar dobitnik! Za prenos pri Vasi je vedno slab."

V Vožnem Kezovem stoji vlak dalj na, kar se krijejo tam dve glavni pregi in ena stranska.

V restavraciji je jako živalno, in na kolektorju, med pregani, hitijo na takarji semčinjo, ponavljajo goski klobasice, vino in pivo. Izdušno so oblošeni, kakor bi bilo poleti.

Za Velikim Kezovom je vreme zelo najorjetno. Veter brije in podsnivlja, ter napravlja nevarne zarezne. Vlna je postal kračji, ker je prišel nekaj vozov in postaja, vendar mora železnični stroj, vsele stalne na peteli pice, s vso močjo delovali. Vsele možnosti premoga meje karjelj, kar je zatočil ogrijanje.

Pred kurjanje izmenjena strejvodija se je usmerila: Za vas je seje posrednica, ki ima skupaj s posrednikom, ki je malek, v podružnični skupini železničarjev, ki nujno mora na izboljšanje plave in zamenjavo svoje želznic.

"Sedaj stošiš na tem samonem krajnji v tej lunji, in usti se že, ker ljudje ne opravljajo svoje službe, kar je spodbujal."

Eden sopotnik, ki se mu nima navorjavati, da je sneg pač visok, dol v odgovor, da je malek, v podružnični skupini železničarjev, ki nujno mora na izboljšanje plave in zamenjavo svoje želznic.

Vlak se je začel počasi posmiriti naprej; vsi se oddaljuj. Sedaj je stopil v voz nov potnik v kolodvor in kosutni knutni. Izboljšal je vse premor in izdehen. Kako je nekaj prišel v vlak?

Eden potnikov ga spozna in pozdravi.

"Gospod inženir! Skoraj vas ne bi spoznal! Kako pa prilete naenkrat sem?"

"Bil sem poleg pri odmevanju snega. Pogledite to steno, sedem metrov je visoka! Osem pa soča že delali, da je silila ljudem kri izen počit. Ce se danes nisem prehranil — — — ne bomem urkljub v svojem življenju."

"Kako kdo je to bilo? Dveste ljudi, ki moč sneg spravili stopnje in ce se vremena ne sprehajajo na beljicu, boli

parati, da vse boli drugače vsega izvajanja. "Šata" opravitev je v utemljaju, in govorijo pri ravateljih, da se posluje, dokler ni za lastniško dokazano, da je ponosniči v letu in ta neodločno potreben ali ne. Ničovo izvajanje ne pomaga. Vse moč!" To je beseda, pred katero niso železnični birežnični dnevi.

ponosi protet ustavljen. Se srečo in zato, da smo skenji, in da bi pomočili božični veselj v zametu?"

Dobeli gospod z lejtanji je gledal nekako posmrtno v trop. Lepa se je izvrnil! "Tola, to nis ne de; pričel bi bolj se vendar spet zhabjal na idočo in uslužbo. To eljša je tra in — nis ne stane."

Iz nekdanje Angleške.

Koliko časa je bilo treba, da je željeno dole do sedanega stališča naprek in kulturo, nam dočakuje naslednji primer iz življenja danes Angleške, posredilne in bogate Angleške:

Do leta 1234, je še angleški kralj in gačni deski, tele omenjenega leta je začel izčisti na slavnici. Leta 1246, so bile skoraj vse hiše v Angleški izbrisane v zgoraj v zgoraj vodilnem razstavu avtomobilov in motornih rednov. Razstava priredila cesarski teroklub in cesarski avtomobilski klub.

Železnic na Rusku.

Evropska Rusija skupaj s poljskim kraljestvom in Finsko kraljevino je imela dne 1. prosinec 1909 567.739 kilometrov železnic. Razstava bo na koncu leta 1910 v zgoraj v zgoraj vodilnem razstavu avtomobilov in motornih rednov. Razstava priredila cesarski teroklub in cesarski avtomobilski klub.

Ijudje so se gesl v ocijen v zato pripravili posodbi. Kolj in vozov

se ni bilo. Gospoda je jedila. Vodnik, ki ga je spoznal ležava leta 1350 je značil 30.000 vrst volne. Do leta 1343, so si ženske pripajale obvezne lesenske iglane. Leta 1340, se je začel na Angleškem kovati prvi denar. Prve svinene negavice pa je ogledla angleška kraljica leta 1547.

Modni norci.

Modni norci napovedujejo. V Londonu so imel do zdaj nis svoje naravnosti in kreplje, s katerimi so skupaj obrazovali svojih pismučnih gospodarjev in gospodarjev. A zdaj so si pa izbrali modni norci nekaj drugačega.

Močni norci napovedujejo. Na Rusku se izbrali 4000 kvadratnih kilometrov prostora 10 in tri desetine km želznic. Edin temu izbranemu je predsednik države v Evropi. Za njuo stoji samo Švedska, ki ima 8.2 km želznic na 1000 kvadratnih km zemlje. Ako se oziramo na Švedska, ki ima 8.2 km želznic na 1000 kvadratnih km zemlje. Po drugih evropskih državah je predsednik sledovec. V Belgiji prde na 1000 kvadratnih km 169 km želznic; na Angleškem 118, v Švicari 117, na Nemškem 110, na Holandskem 94, na Francoskem 90, v Avstriji 72. Celje Turčije stoji pod tem ozirom pred Rusijo, ima namreč 11.8 km želznic na 1000 kvadratnih km zemlje. Ako se oziramo na Številu v vseh evropskih državah, je predsednik sledovec. V Franciji prde na 1000 kvadratnih km 427 km. Za stoje: Bolgarija z 42.4, Turčija z 32.7 in Srbija z 24 km želznic na 100.000 prebivalcev. Pri drugih evropskih državah je predsednik sledovec: Francija 123, Ogrska 106, Nemčija 95, Angleska 82. Avstrija 77 itd. Največ želznic je v Angliji.

Prva češka šolska zdravničica.

Mesto Praga je imenovalo gospo dr. Ruzeno Machovo za zdravnico mestnih žen. Na ženskem gimnaziju "Minerva" v Pragi pa je že več let privatno nameščena zdravnica dr. Ana Horáková.

Železnic iz Rusije v Indijo.

Le Londona poročajo: V zadnjem času se je osnoval v Rusiji konzorcij bank, ki nameščava zgradili skupi "Minerva" v Pragi pa je že več let privatno nameščena zdravnica dr. Ana Horáková.

— "Oče, kako se pozna, kadar je človek pijan?"

— "E, to je težko. Najbolje opaziti to človek na sebi, na primer, kadar bi jasno mesto onih dveh gospodov videl stiri!"

— "Tola, oče, saj sedi tam samo en gospod!"

100.000 ZASTONJ!

DO DANES NAJVĒČJIH IN NAJ-OBSIRNEJJIH ZDRAVSTVENIH KNIG!

240 strani Človek Njegovo Življenje in Zdravje

presega vse druge knige!

To je ista glasovita knjiga, katera je učila mnogo drugih zdravnikov o tajnosti in zdravljenju bolezni.

Vsi oni samohvalneži in mali zdravniki kateri se nabirajo in rastejo kakor gob po dežju, in katerih se niste nikdar čuli, izjavljajo in pripoznavajo, da je to najpodobnija zdravstvena knjiga kolikor jih je bilo do sedaj spisanih in izdanih v slovenskem jeziku!

POZOR!! Nekateri mali brizgalci zdravniki in mazaci so poskušali to zameniti knjigo prepisati, tu pa tam kaki ostanek premeniti, narkar vam potom svojih oglavor govoriti, da vrste do sedaj knjige pred te da si naročite njihove knjige. Na vse pretege poskušajo vas odvajati, da ne naročite od Dr. Collinsa znamenite knjige Človek Njegovo Življenje in Zdravje, ker takor hitro isto prejmete takoj sami uridite, da njih knjige niso niti vredne ter da niti prepisati ne znajo. Dajo Vam nespoljeno kujivo katera Vas ne podači popolnoma niti. A to vam samo dokazuje, da je vse, pošte, in zavzetje inštutute in nepotičnične nevseči zdravnikov. Za dokaz vam svetujemo. — Pisite po vse zdravnike knjige — in sedite sami kakor je že na tisoč Slovencev presodilo, katera je največja in najpodobnija zdravniška knjiga na celjem svetu.

Istina u pogledu krvi!!

Znano je skoz včet tisoč let, da bolezni nastanejo vsled pokvarjene in nečiste krvi. Vaš oče je to vedel tudi vaš ded je to vedel. To ni nobena novost. A oni nevečni in v možganah slabotni zdravniki vas hočejo uvjeriti, da je to nova iznajdba. Ni smešnejši stvari, to lahko vsaki otrok ve. No morda boste skupno iznenadi, in da bostejo ti zdravniki pronašli in nam začeli trobiti da teče voda navzgor.

Veliki Dr. E. C. Collins je že davno to vedel in zna, kar morajo vsi zdravniki kakor so ti zdravniki ki izvzemajo vse bolezni iz krvi. Posebno takci modrijani-kakor so ti zdravniki ki izvzemajo vse bolezni iz krvi.

Zapomnite si to; Vsak cigan hvali svojega konja. Lahko je govoriti vse, lahko se je samega sebe hvaliti po oglasilih. Ali uspehi governa veliko glasne nego črke, dokazi potrdjujejo delovanje. Ljudi se lahko varata samo malo časa po takih nevrednih zdravnikih. No Collins New York Medical Institute obstoji že približno 15 let na svojem mestu kakor hrib Gibraltar, in je poznat kod največjih dobrotelnih zavodov za naš narod v Ameriki.

Ako bolehati na faktorini koli bolezni in da Vam vse drugi zdravniki niso zamogli pomagati, se smeti z popolnim zaupanjem obrniti na Dr. S. E. Hyndman Medikal direktor od

Proglasen največjim po množtvu.

Uradne ure so: Od 10 do 5 ure pop. Ob nedeljah in praznikih od 10 do 1 ure pop. Vsak torček in petek od 7 do 8 ure zvečer.

The
COLLINS
NEW YORK
MEDICAL
INSTITUTE

NEW YORK
MEDICAL
INSTITUTE

140 W. 34th Street,
NEW YORK, N.Y.

Ustanovljeno

16. januvarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans

GLAVNI ODBOR:

JOHN BEDENE, I. glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnik.

NADZORNI ODBOR:

PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kana.
FRANK AUGUSTIN, Mineral, Kana.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kana.

GOSPODARSKI ODBOR:

FRANK MAUSER, Frontenac, Kana.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburgh, Kana.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kana.

POROTNI ODBOR:

JOSEPH SVETE, Woodward, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee, Kana.
FRANK SETINA, Yale, Kana.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Po cerktenem žegnanju. Pred kraljim je bilo v Šmartnem v kamenškem okraju cerkveno žegnanje. Protiv večeru se je zbralno na cesti več vasčanov, med katerimi je prišlo brez vsega povoda do prepira in končno tudi do pretepa. Bajtarjev sin Jakob Hribar je potegnil svoj nož ter sunil z njim posestnikovega sina Pestomnika, katerega je na levi roki težko ranil. Ob istem času je šel mimo po cesti 53-letni posestnik Jurij Dolar iz Šmartnega. Tudi tega so fantje brez vsega vrzoka napadli ter ga parat sunili z nožem.

Ker je hotel iti spati. Pred nedavno je nekega večera pivo več fantov iz Rodice v kamenškem okraju v neki odprtini gostilni. Kolarski pomočnik Fran Anžin je rekel Valentiniu Tavarju, naj gre spati. Ta je bil pa vsled tega takoj razjarjen, da je Anžina z neko železno stvarjo udaril tako po glavi, da mu je prizadejal težko rano. Tudi nek drugi fant je Anžina vekrat udaril palico, ki je bila z žezlom okovana. Nato je Anžin hotel zbežati, toda fantje so ga dohiteli ter ga pretepi s palicami in pestimi.

Delavska gibanje. Dne 6. t. m. se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 42 Slovenev, nazaj je prišlo pa 39 Hrvatov, 16 Hrvatov se je odpeljalo na Reko, 17 pa v Zagreb.

Samomor. Stotnik 4. kompanije ljubljanskega domobranskega polka Holzgau se je pred 5. t. m. v svojem stanovanju v Tauzherjevi hiši na Marije Terezije cesti v Ljubljani ustrelil. Nasli so ga zjutraj mrtvega. Stotnik Holzgau je bil še pred kraljim časom iz Palmarje premeščen v Ljubljano in v skorom nato poznan. O vseh omenjenih se ne da nič izvedeti.

Prestreljiva vest. V pondeljek, 5. decembra, popoldan je prišel k neki čevljarevi ženi v Krakovem v Ljubljani nek čevljarski pomočnik, ter ji sporočil, da je njen mož pobegnil v Gradiški iz triletnega zapora z namenom, da njo in hčerko ustrelji. Dejal je, da pričakuje noči v Mestnem logu, potem pa pride izvršiti svoj namen. Povedal ji je, da mu je kazal usodepolni samokres. Razumno, da se je žena te vesti silo prestrašila in jo takoj sporočila policiji, ki je vinjenega čevljarja takoj natrano zasila in zastrila stanovanje. Čevljar je pri zaslivanju priznal, da je bila ta vest je izrok njegovega večnevnega popivanja ter, da o možu sploh nič ne ve in ga da ni videl odkar je odšel v zapor.

Hudoma poškodbu. Dne 4. dec. so ponočnjaki nekemu posestniku na Žabniku v Ljubljani pri vrtni podri obgrajo in pobili šipe pri oknih. Ko jim je posestnik sledil do Novakovega trga, ga je eden ponočnjakov z palico močno udaril po obraz ter ga nad levim očesom nezustorno poškodoval. Zadeva pride pred sodišče.

Bres prenocišča in sredstev. V pondeljek, dne 5. dec., zver se so se na polje zglašili trije brezpostni delave, kakor tudi nek mož iz Galicije, ki je imel s seboj ženo in stiri otroki. Vse so dali na prošnjo v zapor, drugi dan so se izročili pa odgovornemu uradniku.

KOROŠKE NOVICE.

Nesreča v Rabiju. Dne 8. januarja t. s. se je v Rabiju na Koroškem zgodiла velika nesreča. Rudnika bolnica se je pogrenula v zemljo. Sedem oseb je pri tej nesreči storilo žalostno smrt. Zaradi te nesreče se je pričela sodna preiskava proti voditelju rabeljskega rudnika Hugo Steinbachu. A zgodilo se je nekaj posebenega: izvedeni so pa priznali, da je bil rov v rudniku popolnoma proti predpisom narejen, a vendar so rekli, da se bolnica ni vselej tegu pogrenula, a tisti, ki je tako rov proti predpisom izpeljal, da je podkopal bolnico, vendar ni kriv! Preiskava proti Steinbachu zaradi prestopka je bila ustanovljena in sodilo ga bo le okrajno sodišče v Trbižu. O ti izvedenici!

PRIMORSKE NOVICE.

Velika tatvina. Iz Gorice poročajo: 50-letni Anton Komel je prišel v Gorico na trg sv. Andreja. S seboj je imel 650 K. Ko je nekaj kupoval, je zapazil, da nima več denarnice s 650 kromami. Prijonal je na političko ter povedal, kaj se mu je prišpetilo. O temu ni dala več sliha.

Obegl pikolo. Dne 6. dec. je iz neke ljubljanske restavracije pobegnil 14-letni pikolo, rodom iz Gorenjskega. Predno je vzel po tiso slovo, si je preskrbel na nepošten način nekaj krom, katere bode potreboval na "izlet". Preskrbljeno pa je, da to bodo ostalo brez posledic.

Obegl roparja Hribarja. Janez Hribar do konca tudi svojo krivdo, ko ga predsednik vpraša, ne dovoli, da se

pred odhodom poljskega poštnega parnika 24-letna Marija Marzari iz Poreča vstopiti na parnik, jo je napadla neka mlada deklica z nožem ter jo trikrat sunila. Ranila jo je na eno, čelo in desni roki. Napadalko so takoj arretirali. Ranjeno so obvezali. Motiv za napad je ljubosamnost.

Velik pozar na Reki. Na Reki je izbruhnil v nedeljo, 4. t. m. okoli polnoči velikanski pozar v hlevih nelega Petriča, ozimoga Jerne. Dvajset konj so izpustili, ki so potem po mestu okoli divljali. Proti jutru so ozejljivili. Škoda znaša 40.000 do 50.000 krov.

RAZNOTEROSTI.

Car Nikolaj v Sofiji. Belgradska "Tribuna" poreda iz Sofije, da se govorji v bolgarskih krogih o obisku cara Nikolaja v Sofiji, ki bo trajal tri dni.

Grof Tisza ustanovitev novega Ilsta. Iz Budimpešte se poroča z dne 30. novembra, da je grof Tisza sklenil ustanoviti lastni list, ki bo imel naslov "Opazovalce". Kot šefredaktev bo fungiral grof Tisza sam. List bo izšel dvakrat v mesecu in bo tako urejen, da se eventualno lahko spremeni v dnevnik.

Milan Kristić umrl. V Cianovicih v ruski Poljski je nedavno umrl bivši srbski poslanik na Danaju in pozneje v Berlinsku, Milan Kristić. — Vsled konflikta s kraljem Milanom se je Kristić odtegnil javnemu življiju. Porodil se je z baronico Marijo Graeve in se stalno nastanil na posestvo svoje soprice v ruski Poljski.

Avtrijska centralna kmetskih delavcev. C. kr. kmetijska družba na Danaju je sklenila, ustanovitev avstrijske centrale za kmetske delavce. Ta nova naprava, ki se bo oživljavala v najkrajšem času, bo preskrbela notranje-avstrijske dežele z avstrijskimi delavci, da tako ohrani avstrijsko delavno domo domačemu ozemlju. Ta nova ustanova je pač vredna velikega uvažanja!

Novo sredstvo proti epilepsiji. Peterburški zdravnik dr. Lion je izdelal zdravilo, ki ga je v več sto slučajih uspešno rabil proti epilepsiji. To novo sredstvo je imenoval za Arzenozetin. Po enem tednu zdravljenja z novim sredstvom prenehajo popolnoma vsi epileptični napadi, naj bo potem še tako bude in star. Lion je predaval o svoji iznajdbi v peterburškem medicinskem društvu.

Kazen za poljub. Pred kraljim sta bila prestavljeni ravnatelj višje delavske šole v Segedinu dr. Károly Szemerédi in profesor literaturo dr. Endre Bakos. Povod temu je bilo, da je profesor Bakos jevno potjabil najlepšo njenko šestego razreda. Ravnatelj je izvedel o tem, a je kljub svoji strogi stil bil prizanesljiv profesor, ker ima družino. Ko pa je izvedelo o tem, načelo ministristvo, sta bila oba kaznana. Bakos je prestavljen na višjo realko v Temesvár, dr. Szemerédi pa za profesorja zgodovine na višjo realko v Segedinu.

Roža in trnje. Slepni pesnik Milton je bil trikrat oženjen. Njegov tretji zakon pa je bil več prej kakor srečen. Lord Bassingham se je izrazil nekega dne proti slepemu pesniku, da se mu zdi njegova soprona kakor roža. "Ne morem je spoznati po njeni barvi," je odgovoril slepi pesnik, "na njeni trnih pa čutim, da imate prav."

Največje ljudske štetje. Se je vršilo leta 1901. v Indiji. Našteli so dne 1. marca 294 milijonov in 361 tisoč prebivalcev, ki so se posluževali 147 različnih občevnih jezikov, priznavali se k najrazličnejšim veroizpovedanjem in pripadali raznim kastam, ki v Indiji se vedno obstajajo. Za to ljudske štete je bilo potrebno eden in pol milijona uradnikov.

Ubogli prisiljeni kot tativi. Iz Segovice poročajo: Oua dva prisiljenca, ki sta obegnula iz ljubljanske prisilne delavnice in ki sta nekemu kmetu iz tukajšnje okolice ukradla 300 K in več obleke, so orožniki prijeti.

Koroške novice. Nesreča v Rabiju. Dne 8. januarja t. s. se je v Rabiju na Koroškem zgodiila velika nesreča. Rudnika bolnica se je pogrenula v zemljo. Sedem oseb je pri tej nesreči storilo žalostno smrt. Zaradi te nesreče se je pričela sodna preiskava proti voditelju rabeljskega rudnika Hugo Steinbachu. A zgodilo se je nekaj posebenega: izvedeni so pa priznali, da je bil rov v rudniku popolnoma proti predpisom narejen, a vendar so rekli, da se bolnica ni vselej tegu pogrenula, a tisti, ki je tako rov proti predpisom izpeljal, da je podkopal bolnico, vendar ni kriv! Preiskava proti Steinbachu zaradi prestopka je bila ustanovljena in sodilo ga bo le okrajno sodišče v Trbižu. O ti izvedenici!

Hudoma poškodbu. Dne 4. dec. so ponočnjaki nekemu posestniku na Žabniku v Ljubljani pri vrtni podri obgrajo in pobili šipe pri oknih. Ko jim je posestnik sledil do Novakovega trga, ga je eden ponočnjakov z palico močno udaril po obraz ter ga nad levim očesom nezustorno poškodoval. Zadeva pride pred sodišče.

Bres prenocišča in sredstev. V pondeljek, dne 5. dec., zver se so na polje zglašili trije brezpostni delave, kakor tudi nek mož iz Galicije, ki je imel s seboj ženo in stiri otroki. Vse so dali na prošnjo v zapor, drugi dan so se izročili pa odgovornemu uradniku.

Obegl pikolo. Dne 6. dec. je iz neke ljubljanske restavracije pobegnil 14-letni pikolo, rodom iz Gorenjskega. Predno je vzel po tiso slovo, si je preskrbel na nepošten način nekaj krom, katere bode potreboval na "izlet". Preskrbljeno pa je, da to bodo ostalo brez posledic.

Obegl roparja Hribarja. Janez Hribar do konca tudi svojo krivdo, ko ga predsednik vpraša, ne dovoli, da se

Iščem MARTINA BERLANA. Ako kdo ve za njegov naslov, prosim, da ga mi naznam, ali naj se pa sam javi. — Math. Hribenik, 1117 Main St., La Salle, Ill. (20-22-12)

SLUŽBO DOBI SLOVENKA, katera zna opravljati hišna dela. Prednost imajo one, katere razumejo vzgajati otroke. Pisite na: Nick Vincic, P. O. Box 64, Carrollton, Ohio (v d.)

LISTNICA UREDNIŠTA.

Mr. I. F. v East Conemaugh, Pa. Povejte rojaku Savniku, da mi ne moremo prav nič storiti glede po telegrafu poslanega denarja v staro domovino. Mož naj bi se preje, predno je denarja dal na telegraf, obrnil na Vas, ne pa sedaj, ko je kratka iz Hleva, po točki zvati je prekasno. Rojake nikdar ne moremo dovolj storiti, da s težko zasljenimi denarji pa je stvari segajo, kateri jim nič niso in ljudem zaupajo, o katerih še nikdar niso nič čuli. Nekateri prefriganci nastavljajo limanice, a na nje se le neuki, ali bedaki, ali pa "preveč kušnji" vselejo, zavrniti pa ne gredo na se tako lepo vabno.

NAZNANILLO.

Samostojno slovensko katoliško delavsko podporno društvo sv. Bartolomeja. Samostojno slovensko katoliško delavsko podporno društvo sv. Bartolomeja v Ely, Minn. je izdelo v nedeljo 4. decembra volitve novega društvenega odbora. Izvoljeni so slednji: Anton Erčul, predsednik; Fran Burgar, podpredsednik; Ludvik Perušek, I. tajnik; Ivan Jerič, podtajnik; Ivan Omers, blagajnik. Gospodarski odbor: Fran Erčul, Josip Palcar in Fran Jerič. Bohinška načelnica: Jurij Peterlin in Martin Fink. Redarja: Anton Hrovat in Josip Šenec. Zastavonos: Josip Šerjak.

Društvo ima svoje stje vseko prvo nedeljo v mesecu dopolnjuje v g. Kaprove dvorane.

Rojak, pristopajte k omenjenemu društву! Pristopajte ni več kot \$2 in mesečno samo \$1. Bolniška podpora je vsaki dan \$1 (izvenčni delaj). Usmeritna pa je \$400 in \$75 za pogrebe stroške. Da društvo le ne napreduje, je dokaz, da nas je tako lepo stevilo. Društvo se je ustavilo dne 28. februarja 1909 v 66 letih, a sedaj se ste dočakali nad 179 članov. Tisti nam je v teknu leta ne izprosna smrt, vselej že tri državne sobrate (smrtinja) vselej je že platen. Imamo v društveni blagajni \$1200. Torej, rojaki, prizadevajmo si, da društvo, kakor dosegal tako tudi v bodoče lepo napreduje.

Vsa pisma in denarne posiljalnice kar se tiče društva postavite na glavnega tajnika.

Načnajmo. Tem potom se naznamjam, da je imelo društvo sv. Roka štev. 94 J. S. K. Šestnajst v Waitegan, Ill., svoje letno zborovanje. V odboru za leto 1911 se bili izvoljeni slednji članji: Predsednik Ivan Kumpar, podpredsednik Fran Erčul, I. tajnik Mati Ogulin, II. tajnik Ivan Štokar, zastavnik Fran MIKI, Nadzorniki: Lovroča Trček, Ivan Kogovsek in Martin Švec. Marsal Ivan Bartel, Zastavonos Rodetov Matija, Vratelj Fran Reč.

Občenim naznamjam, da priredi načnajmo dne 14. januarja 1911 v selico v prid društveni blagajni. Ker je društvo letos izplačalo veliko boljše polpor, se nadajemo da rojaki, da nas obiskejo in nam pomognemo do lepšega uspeha.

Zeločen novembru odboru veliko uspeha v letu 1911, sličen vsem rojakom po Sveti Ameriki: Veseli božične praznike in srečno Novo leto!

Ivan Bartel, I. tajnik.

Načnajmo. Občenim naznamjam, da priredi načnajmo dne 17. januarja 20 let jamčenega v dvenašči pokrovli 12 k gold filled velikost 18 za \$17.00 in velikost 18 pa le za \$15.50. Te ure imajo najboljšo koleso: Elgin, Waltham ali Hampdon. Ta cena velja le enčas in to radi veliko narabil.

Priporočam se vsem rojakom in rojakinjam in prosim, da me podpirate, in prepričali se boste, da si vedno ečenji, kakor kdo drugi.

ŽELODČNE BOLEZNI Revmatizem.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoč mož je že zadobil perfektno zdravje, mož in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je: vsebnje ravne tiste stvari, katerih bi moral zn

Stanovljena dne 16. avgusta 1866.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjene društva, oziroma njih uradniki so ujedno prošeni pošiljati depar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnjem popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Rosana.

Spisal Josip Stritar.

(Dalje.)

Upal je, da se zavrneta, izgnana, zapuščena, slednja omčin. Na dom, ki očetu nisem smel; tam bi me bil našel. Potikala, skrivala sem se po svetu, kater preganjam zver po kazojah. In kmalu ne sama; dobila sem družino. Imenovala sem jo Rosano, s svojimi solzami sem jo rosila, zakaj ji nisem dejala: Solzana? Ne tako žalostnega imena naj bi ne imela sirota. Kako bi jo mogel klicati kdaj ujen oče, da bi ga vselej srce ne zabolelo! To bi bilo maščevanje, kakor nega nisi zasluzil. Vse ti hode jasno, kaj hočem, saj meni tudi že ni.

Krijevo bi ti delala, žalila bi te, ako bi ti priporočila svoje, majmo de. Poznam te, nemogoče, da bi bil srečen. Tvoje srce je polno ljubezni in hrepenu po ljubezni; o koliko si pa pretrpel od tistega nesrečnega časa. Tvoja ljubezen do mene se je izpreobrnula v brisko sovraštvo; in ti ne moreš živeti brez ljubezni. Saj ni mogoče, da bi bilo drugače; žalosten, nesrečen, izgubljen hodiš po svetu, vse ti je tuje — ubogi mož! O čakaj, pride ti tolaka, Rosana ti pride in pozabljenje bodo vse bolečine. O da bi se skoraj, skoraj zgudio! Jaz ne doživim te srečee; moje zivljenje je pri kraju, ali z nebos delom vaja gledala, veselila se z vama. Objemi jo, sliši jo na hrepeneče prsi svoje in lecji rosi ti zdaj s sladkimi solzami. O srečna Rosana, kolika sreča te čaka! Družna ljubezen, tvoj hode, zdaj tudi moj delež. Tolaka in veselje bodo s svojemu očetu, kakov si bila materi svojih!...

Dalje ni mogel brati; skipelo mu je vese, oči so mu bile zalite s solzami. Vstane, omahuje, kliče Rosano, ki je stale nekoliko korakov od njega. "Rosana, Solzana, deje moje! Priči, pridi sem na moje sreče! Moje sreča, moja hčirka si ti; svojega očeta si iskala; gjej, tu stoji pred teboj tvoj, in ti stoji, ne hitiš mu na srečo, a očetovo srečo? Jaz sem tvoj oče! Ti me gledaš, ne veruješ? Gjej to pismo! Kaj pismo? Ali ti ne govorji srečo? Meni je moje že zdavnaj govorilo, a nisem ga hotel umeti — trdovratnik! — Našla si svojega očeta, a ti nočes takega očeta; za očeta nočes človeka, ki je tako ravnal s svojo materjo! O saj sem se dovolj pokoril, ti ne veš, kaj sem trepi! Ko bi vedela, odpustila bi mi iz usmiljenja, zase in v svoje materje imenu. Glej, kliče te, vam, te kakor kaklij svoje piše, in ti se ne daš jazpositi!"

Kakov okamenel je stala Rosana nekoliko časa, skoraj brez zavesti; prenanagloma ji je bilo prišlo vse to. To je bilo samo malo trenutij, in vendar najhujša pokora ubogemu možu! Ko je videl, da Rosana še vedno stoji in stoji, učali se mu sreče, solze ga posilijo, starci mož se na glas znjoka. "Takoj — saj bi bil rica omčil — strani Rosano. Na prsi mi plane: "Moj oče!"

I dolgo časa se jokata oče in hči. "In ti," obrne se čez nekaj časa oči proti nebui, "ti, ki gledaš zdaj dolni na naju z nobes, izveličana duša, presrena, zvesta, čista žena moja, druga Genovefa; odpasti, odpusti, Genovefa!"

"Slišal, slišal!"

"Torej veste, kako poje? On jo pa gleda in posluša in srečen je; sama sreča ga je in veselje. Čudne stvari se gode na svetu, in to v našem kraju! In pa Marko; ravno o tistem času je prišel v naše kraje, kakor Rosana, sam Bog vedi odok. Jaz bi sodil, da je kak Primorec, prav tak je, kakor so bili tisti zidari, ki so naši cerkev zidali, černi las in oči, ornatjevega in zateza tudi tako čudno, ko govoril."

"Lep dečko; in krepak je tudi in modan."

"Ali ste že slišali, kako je bil zleknil in na tla položil Voznikovega Antonija, ki smo ga vendar imeli za najmočnejšega v tem okraju?"

"Slišal sem praviti."

"Jaz sem bil zraven. Anton mu je zabavljal, drala ga, kjer je mogel; saj veste, zaradi Rezke. Prej so vsi misili, da bosta mož in žena; ali ko je prišel Marko v hišo, zagledala se je vanj, in ubogi Anton — obrisi si usta! Ni čudo torej, da ga ni mogel živega videti. Nagajal, zabavljal miš je, kadar je utegnil. Vse se je čudilo, da Marko tako voljno tripi in prenaša vedno zbadanje njegovo. Ali slednjemu mu je vendar kri zavrela. Bilo je v nedeljo po krščanskem nauku, ravno tukaj. Marko je bil pri nas "v vasi", v pogovoru sva stala, kakor zdaj morda pod to hruško; kar pride Anton mino, z drugima dvema. Ko zagleda Marka, začne mu zopet zabavljati; Marko mirno posluša; besede ni žagnil, tako da sem se mnčudil. Mislim sem si, to je pa že vendar preveč, da daje delati s seboj, kakor svinja z melhom, in da se ne game. To je dajalo Antonu še več poguma; mislim si je, temu človeku ni do živega priti. Imenuje ga slednju potepuha, ki se je sem pritepel ne vedi od kod, da se tulile okoli naših deklek, naj gre tja za eno Rosano, zanj je dobra ona eiganica! Ko bi ga bili videli pri tej priči: zdrzne se po vsem životu, kakor bi ga bil gad pičil, oči se mu zabliskajo in kakor strela prahi vanj. Okolu pasa ga zgrabi, privzlige, drži ga nekaj časa in stiska, kar kosti so hruščale, potem ga trešči ob ta kakor snop. Groza nas je obšla vse. Slednju ga izpusti ter mu reče mirno: "Tako, zdaj hodi!" Nato se vrne k meni, kakor bi se ne bilo niz zgodilo. Anton se pobere in odide tiblo s svojima tovarjenima."

"To ni bilo Bog ve kako moško!"

"Kaj pa, da ni bilo; ali kaj se hodi? Videl je, vse trije so videli, da se ni norčevali z njim." "Torej tista beseda 'eiganica' ga je tako zhdola; to bi kazalo, da stvar ni sama ob sebi."

"Ljudje res tako govore, ali jaz ne verjamem, da bi bilo tisto kaj. Marko se je čisto pokmetil. Rezka je bogata, lepo dočnjavačja ji je zapustil Gregor in gotovine tudi. Pridua je in poštena, lepa tudi, rada ga ima, in kako ga radi da ima! Prej je vse dejalo, da je prevezeta; res, nobenega ni pogledala; vsek jih je bil preslab. Ali ta Marko jo je ukrotil, vso jo je izpremenil; za njim se obrača, kakor solnčnica za soncem."

"In Marko?"

"Marko? Kako bi je rad ne imel, četudi ne dela z njo, kakor ona z njim! Marko je mož."

"Kaj pa mati?"

"Mati in hči, ena misel, ena volja. Saj ji je tudi prej, ko je Gregor živel, vedno potulno dajala."

"Gregor bi pač ne bil svoje hčere nikdar dal človeku s praznimi rokami."

"Ej, bežite, bežite; ustil se je res ali žena ga je vendar imela v strahu. Kaj menite, da bi ga ne bi rad spravil iz hiše? Ali kaj je mogel proti obeh? Ni vsek v svoji hiši gospodar, ki blaže nosi, oče Jelenko!"

"Niš napuščen mož!"

"Menim, da ne! Tisteh njuje, tisti gozdek —"

"Res, napol zastonj sem jih dobil!"

"Na pol zastonj! Kaj boš? Saj sva sama: reciva, skoraj zastonj; tisti božjaki, to je bilo samo za ime, da bi se dejalo: Ubogajmo mu jih je dal! Kako si se vendar prikuplil mož, Somrak?"

"E, kaj bom jaz, oče Jelenko! Vešte, to so vam bila čudna pota; ženske ženske! Ženska vse opravi s tistim svojim sladkim jezičkom. Moja Katra se je nekako seznamila z Rosano, pa jih je že pošteplala na uno in namignila, kaj bi bilo dobro. Dekletuje pa in oče — saj veste, ona z njim dela, kar se ji zdi. Ni je stvari, da bi jo jo odreknel; zvezdo, menim, bi jo sklatal z neba, ako bi mu velela. Mož je ves izpremenjen, odkar je ta vratje v gradu. Saj tisto je pa tudi res, dekletuje, kaj so navadna dekleta. Lepa je kakor misel, in dobra, prijazna, ali kaj je tudi. Ko pogleda človeka z omimi velikimi, lepimi očmi, tako čudno! kar nekaj sladka groza obide človeka! Ali mislite, Jelenko, da je res njegov hči, prava hči?"

"Zakaj bi pa ne bila?"

"On sam pravi; čudno je res, pa naj bo; meni je prav, pri gospodi se gode čudne stvari. Ali ste videli, kako je, zdaj na Skali? Vse posnaženo in poblenjeno po gradu zunaj in znotraj, vse polno rož in pisanega evtetja okoli gradu; vse veselo, prijazno, kamor oči pogleda; on sam se je pomladil za kakor je bilo rečeno, temveč bode še deset let; in dobre volje je vedno prijeten z vsakim človekom. In kadar ona vzame svojo kitaro, sedne na klop pod drevesom, ali pa tudi na tla in začne peti — ali ste jo že slišali peti?"

"No, žegava? Ti, ki vse veš?"

(Dalje prihodat4.)

NAZNANILO.

Rojakom po Zjedinjenih državah, kateri imajo srečke za hišo na Elyria Ave., Lorain, Ohio, naznanjam,

da ni bilo žrebanje dne 4. decembra,

ko pogleda; on sam se je pomladil za

kakor je bilo rečeno, temveč bode še

15. marca. Poslal sem na 136 oseb

srečke in 56 mi ni vrnilo ne sreček in

ne denarja. Prosim torej, da mi po-

slejojo.

John Schneider,

3056 Elyria Ave., Lorain, Ohio.

(19-20-12)

SVARIL.

Podpisani svetujem možem, da pažijo, in ženam, da se varujejo ANTON REPOVŠ, sina Janeza Repovša v Dvoru pri Št. Janžu na Dolenskem, kateri je jako nevarna oseba za poročene žene. Leta 1908, med časom, ko sem bil v Ameriki, zapečljai mi je ženo in posledica temu bilo rojstvo.

Zatorej, komur je mar za hišni mir in zvestobo zakona, naj se varuje s tako osebo občevati. Posebno svetujem ženam, katere imajo može v Ameriki, da se ga ogibljejo. Obzajevanja vredna je pa tak oseba, kakor je on.

Frank Zupančič
v Hruščah pri Št. Janžu,
sedaj v Ameriki,
1365 E. 55th St., N. E.,
Cleveland, Ohio.

ISČEM STARO ŽENO.

katera nima svojega doma. Jaz imam 7 otrok in sem brez žene. Vzamem jo za svojo, da mi bude gospodinila. znašla in skrbela za otroke.

Joseph Krumar,
Philips Store, Uniontown, Pa.
(20-22-12) Fayette Co.

NAZNANILO.

Rojakom po širini Ameriki naznam, da je prodana hiša štev. 148 v Ljubljani, katera je bila na prodajo. Torej oni, kateri so mi to zadevno pisali, naj to vzamejo v naznanje, ker jaz ne morem vsem odgovarjati.

Alfred Yalovec,
300 W. 18th St., Chicago, Ill.

PRIPOROČILO.

Slovencem in Hrvatom, kateri poslujejo v AQUILAR, COLO., priporočamo

SALOON, RESTAVRACIJO IN PRENOŠIŠČE
g. J. MUSGRAVE.
Poslovodja: rojak Frank Poerl.
(v sob 20-12-10—20-12-11)

ISČEM svoja dva brata TONETA in JOSIPA HOČEVAR ter soseda JANEZA PAPEŽ. Prvi je bil pred štirimi leti v East Helena, Mont. drugi je bil pred petimi leti v Coaldale, Colo., in tretji pa pred štirimi leti nekje v Nevadi. Prosim, če kdo izmed rojakov ve za koga je izmed teh, naj mi naznami, ali naj se pa sami javijo. Vsi so doma iz Točan pri Zagradcu. — John Hočevac, 2217 N. 8th Ave., Great Falls, Mont.

(20-21-12)

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom, kateri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABON-a,
415 W. Michigan St., Duluth, Minn.
kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vasko rojak je pri njem najbolje postrezen.

Pošilja denar v staro domovino, najcenejše in najhitreje po našem po redovanju. Zastopa nas v vseh poslih. Torej pazite, da se ne vsešte na him laskavim besedam ničredne žev, katerih v Duluthu ne manjka.

Poštni parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA TOURNAINE"

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.